

Hans Veltmeijer

■ Liesa van Aalst bij De Lindenhof waar ook mensen met een beperking werken. Ze vindt dat een prachtig voorbeeld voor andere bedrijven.

‘Politiek is mijn passie’

Wethouder Liesa van Aalst stort zich op sociaal domein

Jong en ervaren is ze. En ook nog gedreven. De 32-jarige Liesa van Aalst-Veldman weet waar ze aan begint als wethouder van Soest. „Politiek intrigeert me als middel om er met elkaar iets moois van te maken.”

Hans Veltmeijer

De plek waar dit interview plaatsvindt heeft ze zelf gekozen. Restaurant de Lindenhof is een stukje Soest naar haar hart, en ze vindt het een goed voorbeeld voor andere bedrijven. Want we worden vriendelijk en professioneel bediend door jonge medewerkers met een beperking. „Deze mensen krijgen hier de mogelijkheid om aan de slag te gaan”, zegt de wethouder met sociaal domein in haar portefeuille. „Het zou mooi zijn als we dat bij meer bedrijven kunnen realiseren en zo mensen stimuleren om mee te doen.”

Het is een vorm van ‘participatie’, een door het nieuwe college een veelgebruikt maar toch wat abstract begrip. „Per vraagstuk moeten we zoeken hoe de participatie vorm te geven. Maar het gemeentehuis is niet de plek waar het alleen maar gebeurt, we willen steeds de verbinding zoeken. Ik beseft wel dat dat nog woorden zijn, we moeten het nu gaan doen.”

KNOPEN DOORHAKKEN Die uitgestoken hand reikt ook naar de gemeenteraad. „Dat is tijdens het vorige college al ingezet. Het is belangrijk dat raadsleden weten dat hun ideeën welkom zijn. Daardoor zal het bij een aantal onderwerpen langer duren voordat er een besluit valt, maar deze werkwijze leidt wel tot goede besluiten.” Het wordt niet alleen maar polderen, haast ze erbij te zeggen. Knopen doorhakken gebeurt ook, vooral op de dossiers waar al participatie is geweest: de bouw van een nieuwe sporthal, het opknappen van sportaccommodaties.

KENNIS Een kleine maand actief als wethouder bevalt haar nieuwe bestaan ‘heel goed’. Ze is geen vreemde eend in de bijt. Wel zit ze nu aan de andere kant van de tafel. Als consultant sociaal domein en bedrijfsvoering voor een adviesbureau voor gemeenten moest zij de processen kritisch onder de loep nemen. Als wethouder draagt zij zelf de verantwoordelijkheid voor deze posten. „Ik kan die kennis uit mijn advieswerk nu heel goed gebruiken. Ik heb gezien hoe het in andere gemeenten gaat.”

‘Sociaal domein’ wilde ze graag hebben. „Dat is een grote verantwoordelijkheid. De basis hebben we op orde, nu moeten we de volgende stap nemen. We gaan kijken naar de behoefte van inwoners en maatwerk bieden. Dit is de vraag van een gezin, wat hebben we daarvoor nodig?” Dat wordt best een uitdaging, weet ze. Want de vraag naar zorg stijgt (zowel onder jeugd als ouderen) en de budgetten vanuit Den Haag niet. „We zullen creatief moeten zijn en vroegtijdig ingrijpen om problemen te voorkomen. Daar hebben we de helpende hand van iedereen voor nodig. Daarbij staat voorop dat mensen die echt zorg nodig hebben het ook krijgen.” In die laatste situaties is er een spaarpotje beschikbaar.

DENKERS EN DOENERS Ze is jong voor een wethouder, daar is ze het wel mee eens. „Maar niet onervaren in de politiek”, zegt ze in één adem. Naast het advieswerk voor gemeenten zat ze vier jaar in de gemeenteraad voor de VVD en assisteerde ze Tweede Kamerleden van de liberalen in Den Haag. „Politiek is altijd al mijn hobby, mijn passie zelfs, geweest. Het intrigeert me als middel

om er met elkaar iets moois van te maken. Nu heb ik de kans gekregen om dingen te regelen die je als individu niet kunt regelen.” En die kans pakt ze met beide handen aan. Haar voorganger Peter van der Torre maakte de weg vrij. Hij krijgt een schouderklopje. „Ik zet zijn degelijke financiële beleid graag voort.” Naast financiën gaat ze ook de economie behartigen. „We staan met een mooie mix van denkers en doeners stevig op de kaart in de regionale economie”, stelt ze vast. „Van oudsher hebben we veel productiebedrijven. De pareltjes die we nog hebben willen we koesteren. Daarnaast zien we graag meer kennisbedrijven. We willen ondernemers faciliteren om te ondernemen.” Ze beseft dat de ruimte om te ondernemen beperkt is. „Daarom is de discussie ook zo hard nodig over wat voor een dorp Soest wil zijn. In Soesterberg is heel bewust gekozen voor groeien en natuurontwikkeling.”

GEMOEDELIJK „Ze is geboren en getogen in een dorp, in Friesland. Sinds 2009 woont ze weer in een dorp. „Maar Soest is wel een erg groot dorp voor Friese begrippen.” Na haar studie in Utrecht kwam ze met haar man toevallig een huis in Soest tegen. Het nieuwe thuis bleek een schot in de roos. „Het is hier groen, centraal gelegen en gemoedelijk. Je voelt je echt onderdeel van de gemeenschap.” Ze wonen alweer in hun derde Soester woning. Inmiddels ook met een tweeling. Voor hobby’s heeft Liesa van Aalst even geen tijd. Al voorziet ze dat ze haar geliefde vrijetijdsbesteding uit haar Friese jeugd binnenkort kan oppakken in de bossen van Soest. „Mijn dochters vinden paarden ook fantastisch.”